

Hogy igazabb, hívebb, jobb magyarok legyünk...

Emléktáblát avattunk Jászberényben

A szülőföld és a magyar haza szeretetét, a trianoni fájdalmat megéneklő költő, Sajó Sándor 1897-ben került Jászberénybe, a Magyar Királyi Állami Főgimnáziumba rendes tanárnak. Négy évet töltött a jászok fővárosában, amelyet megszeretett s amely pályája kiteljesedéséhez oly nagyban hozzájárult. Jászberényi évei nyomot hagytak életében. A városhoz fűződik pl., hogy itt írta meg *Az Osztrák-Magyar Monarchia írásban és képekben* c. dolgozatát Hont vármegye ismertetéséhez a nagy monográfia számára. Költeményeket írt a Jászberényi Hírlap c. helyi lapba és versei jelentek meg a fővárosi lapokban is. Ekkor jelent meg *Fiatal szívvel* c. második verskötete. Öt drámája közül a *Zrínyi György házassága* című a Magyar Tudományos Akadémia pályázatán a legjobbnak járó elismerésben részesült, s a színházban is játszották darabját. A *Magyarnak születtem* c. költeménye a Magyar Tudományos Akadémia Farkas-Raskó pályázatán kapott dicséretet. A gimnáziumban és a város kulturális életében termékeny időszaka ez Sajó Sándornak, ő a szavalókör elnöke, az önképző kör vezetője, a nőegyesület titkára, a város képviselőtestületének megbízott tagja, és családi életének is fontos állomása Jászberény, hiszen itt született második leánya, Erzsébet A város gróf Apponyi Albert városa, s nyilvánvaló, hogy erőteljesen hat a fiatal tanárra és költőre a nagy államférfi személyisége, műveltsége és nemzetfáltása. Jászberény különben is az igaz magyar múlt egy szeletkéjét őrző város s ez az ősiségjelenlét és tisztelet, a Lehel kürtjét őrző város egy egész életre szóló tennivágyást indít el benne a magyarság sorsa iránt.

A táblaállítás előzménye, hogy két éve a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének meghívására a Palóc Társaság küldöttsége tisztelgő látogatást tett a városban, többek között a Lehel Vezér Gimnáziumban is. Akkor jött az ötlet, hogy közösen állítsunk a költő-pedagógusnak emléktáblát, megörökítendő jászberényi éveit.

2011. november 8-án került sor az emléktábla felavatására. Az ünnepségre ötvenöt diák, tanár és érdeklődő utazott Jászberénybe. Az ipolybalogi és az ipolynyéki alapiskolát valamint az ipolysági magyar gimnáziumot és a Fegyverneki Ferenc Közös Igazgatású Katolikus Iskolát képviselték a „palóc” diákok szép számmal.

A küldöttséget dr. Suba Györgyné, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége titkára, a Magyar Kultúra Lovagja fogadta, és Szabó Jánosné leköszönt könyvtárigazgató kísérte el városnéző sétára. Először a Jász Múzeumba nyitottunk be, ahol Hortiné dr. Bathó Edit múzeumigazgató magyarázatát hallgatva s a kiállított tárgyakat szemlélve ismerkedhettünk meg a jászok történetével. A múzeumi séta után a főtemplom következett, melynek tornyát is a Magyar Szent Korona mása ékesíti, majd a tanítóképző főiskola éttermében fogyasztottuk el a vendéglátók kínálta ebédet. A Lehel Vezér Gimnáziumban Antics István igazgató mutatta be a tanintézményt, röviden szólva a híres iskola történetéről s hosszabban a jelenlegi működéséről, a diákoknak nyújtott gazdag képzési lehetőségekről... A palócföldi iskolák képviselői – Molnár Barnabás mérnök ipolybalogi és Jusztin Imre ipolynyéki iskolaigazgató, Pokorný Ondrusz Anna a Fegyverneki és Német Henrietta az állami magyar gimnázium magyartanára, valamint Solmoši Márta, az ipolysági Városi Könyvtár igazgatója ajándékkal kedveskedtek a gimnázium igazgatójának.

Tárogatómuzsika – Delényi Éva fújta szívvel-lélekllel – adta hírül, hogy kezdődik az emléktábla avatása. Antics István gimnáziumi igazgató üdvözölte a Palócföldről érkezett vendégeket és a sok jászberényi és városkörnyéki résztvevőt. Lőrincz Sarolta Aranka ipolybalogi népművész Mária-énekében gyönyörködhattunk, majd két gimnáziumi diák, Orbán Ágnes és Palócz Dorina mondta el Sajó Sándor egy-egy költeményét. A verseket Lenický Erik ipolybalogi kilencedikes tanuló citerejátéka követte. Avatóbeszédet Z. Urbán Aladár, a Palóc Társaság elnöke, a Magyar Kultúra Lovagja mondott. Az emléktáblát dr. Suba György, a KÉSZ elnöke leplezte le s a helyi diakónus szentelte fel. Koszorút helyezett el az emléktáblánál dr. Dobos László, a Jászok Egyesülete ügyvivője, Antics István igazgató, dr. Suba György KÉSZ-elnök, Pálincás Tibor, a Honti Múzeum és Galéria igazgatója, valamint Z. Urbán Aladár. A kegyeletes ünnepség a Palóc Himnusz és a Himnusz eléneklésével fejeződött be.

Nem kétséges, hogy ezzel az emléktábla-állítással újabb lépést tettünk Sajó Sándor elismertetése felé s hogy az öt megillető helyre emeljük a magyar költészetben. Ugyanakkor ez az emléktábla annak is a bizonyítéka, hogy újabb csatát nyertünk nemzeti összetartozásunk győzelemre segítésében s ezáltal – Sajó Sándor szavaival élve – „igazabb, hívebb, jobb magyar” lesz mindegyikünk.

A jászberényi főtemplom

A jász kapitány szobra előtt

A Lehel Vezér Gimnázium

*Solmoši Márta, Bendík Béla, Pálinkás Tibor,
dr. Suba György, Farkas Ferenc*

Molnár Barnabás igazgató ajándékot nyújt át Antics Istvánnak

Sajó Sándor legújabb emléktáblája